

ע"פ 2924/23 - שלמה טשלה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 2924/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: שלמה טשלה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה ב-ת"פ 32104-01-22 מיום 13.3.2023
שניתן על ידי השופט א' טובי;
בקשה למתן צו לקבלת תסקיר משלים לקראת הדיון
בערעור

תאריך הישיבה: כ"ט בניסן התשפ"ג (20.4.2023)

בשם המבקש: עו"ד אריה שרעבי

בשם המשיבה: עו"ד יוסף קנפו

החלטה

- לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל אשר הושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' טובי) ב-תפ"ח 32104-01-22 מיום 13.3.2023.

כעולה מגזר הדין, המבקש הורשע על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירות של סחיטה בכוח; סחיטה באיומים; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות; והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין, כפי שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

בגין הרשעותיו, על המבקש נגזרו 36 חודשי מאסר בפועל; מאסרים מותנים; ופיצוי למתלון בסך 15,000 ש"ח. עוד קבע בית המשפט כי על המבקש להתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 1.5.2023.

2. על פי תמצית עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר א', יליד 1977 (לעיל ולהלן: המתלון), בביתו בכרמיאל. כ-20 שנים עובר לכך היו המתלון ואור כהן (להלן: אור) בקשר זוגי במהלכו אור הלוותה למתלון סכום כסף בהיקף של כמה עשרות אלפי שקלים. כחודשיים לפני המועדים הרלוונטיים לכתב האישום, נפוצה שמועה בעיר כרמיאל, לפיה המתלון זכה בסכום כסף גדול בהגרלת הלוטו של מפעל הפיס. בהמשך לכך, אור פנתה לבן דודה לו היכרות מוקדמת עם המבקש, וביקשה את עזרתו בגביית הכסף אותו הלוותה לטענתה למתלון.

המבקש יצר קשר טלפוני עם המתלון, ויחד עם בן הדוד, נפגשו בסמוך לביתו של זה האחרון. במהלך המפגש, טענו המבקש ובן הדוד לפני המתלון כי הוא חייב לאור סך של 150,000 ש"ח אותם לוה בעת שהיה בן זוגה, ודרשו ממנו לשלם את הסכום האמור. המתלון הכחיש את קיומו של חוב כלשהו. אז, המבקש תקף את המתלון שלא כדין, בכך שהכה אותו במכת אגרופ באזור הצוואר, איים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו, והטיל עליו אימה באופן "ששלף והחזיק" סכין יפנית. כל זאת, על מנת להניע את המתלון להעביר לו את סכום הכסף שדרש.

במועד מאוחר יותר, המבקש, יחד עם אחר, המתינו למתלון בצאתו מביתו. לאחר שהמתלון יצא מהבית ונכנס לרכבו, עצרו את רכבם בצמוד לו והמבקש דרש ממנו להיכנס לרכבם. משהלה סירב, המבקש הכה אותו באמצעות חפץ כהה בפניו, והמשיך ותקף אותו באגרופים בראשו ובפניו, בעוד שהאחר פתח את דלת רכבו של המתלון, גרר אותו אל מחוץ לרכב, הפיל אותו לרצפה ובעט בו בפלג גופו העליון. המבקש הצטרף לאחר והשניים המשיכו לתקוף את המתלון בצוותא חדא תוך שהם גורמים לו לחבלה חמורה. המתלון החל לצעוק, והשניים נכנסו לרכבם ונמלטו מהמקום.

כתוצאה מהמעשים, למתלון נגרמו שברים מרובים בעצמות הפנים מצד שמאל, בכלל זה שבר בערובת עין שמאל, ובצלעות; וכן חתכים בפנים וחלל הפה, ושפשופים וחתכים במצח, ברקה הימנית ולחי ימין אשר הודבקו במיון. בשל החבלות שנגרמו לו, המתלון אושפז למשך 17 ימים בבית חולים, במהלכם עבר שני ניתוחים מורכבים בהרדמה כללית.

3. בא-כוח המבקש, בבקשתו לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, ברוב הגינותו לא התעלם מחומרת מעשי המבקש. אולם טען כי יהיה נכון להיעתר לבקשה משלא נשקפת מהמבקש מסוכנות לביצוע עבירות נוספות. לעניין זה הודגש כי המבקש משוחרר ממעצר בתנאים מגבילים אשר יש בהם אף להבטיח כי אין חשש להימלטותו מאימת הדין.

עוד הפנה בא-כוח המבקש לתסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינו של המבקש, אשר כללו המלצה כי ייגזר עליו "עונש טיפולי-שיקומי", לדבריו. כמו כן עמד על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המבקש, בכללן מחלת רעייתו.

4. דין הבקשה להידחות. כפי שצוין לעיל, משהרשעת המבקש הייתה לאחר הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, הערעור לפנינו נסוב על גזר דינו בלבד. אמנע מהבעת דעה באשר לסיכויי הערעור לעניין עונש המאסר בפועל שנגזר עליו, אולם אציין כי אני סבור כי עניינו בא בגדרי הלכת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל (7.6.2000)) באופן המצדיק סטייה מהכלל כי משנגזר דינו של אדם למאסר בפועל יחל ככלל בריצוי עונשו באופן מידי.

יחד עם האמור לעיל, אני מוצא לנכון לדחות את מועד תחילת ריצוי עונשו של המבקש לצורך מיון מוקדם, עד ליום 1.6.2023. כמו כן, אני נעתר לבקשת בא-כוח המבקש ומורה לשירות המבחן להכין תסקיר משלים בעניינו לקראת שמיעת הערעור.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו בבית המעצר "קישון" ביום 1.6.2023 עד לשעה 9:00, כשברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים 074-7831077, 074-7831078.

ניתנה היום, כ"ט בניסן התשפ"ג (20.4.2023).

ש ו פ ט